

Pamedaran

Rasul Yohanes nampa pamedaran sangka Gusti Yésus Kristus

1 ¹Buku iki isiné pamedaran bab prekara-prekara sing bakal klakon, sing tekané sangka Gusti Yésus Kristus. Gusti Allah sing ngongkon marang Kristus, supaya nduduhké marang para peladèné Gusti Allah bab prekara-prekara kabèh sing ndang kudu klakon. Kristus ngongkon mulékat nduduhké sembarang mau marang rasul Yohanes. ²Rasul Yohanes terus ngomongké bab sembarang sing dèkné weruh, tyotyok karo sembarang sing diomong karo Gusti Allah marang Gusti Yésus Kristus. ³Beja wong-wong sing pada matyakké lan beja sing pada ngrungokké lan nglakoni tembung-tembung sing ketulis nang buku iki, awit ora suwi menèh kabèh bakal klakon.

Kabar slamet marang pasamuan pitu

⁴⁻⁶Iki layang sangka nggonku, Yohanes, marang pasamuan pitu sing nang Asia Tyilik.

Gusti Allah, sing saiki ènèng lan sing mbiyèn wis ènèng lan sing bakal teka, muga-muga ngekèkana kabetyikan lan katentreman marang kowé kabèh. Semono uga roh pitu sing nang ngarepé damparé lan uga Gusti Yésus Kristus, Seksi sing kenèng dipretyaya. Dèkné sing tangi sing ndisik déwé sangka pati lan Dèkné nyekel sak ènèngé pangwasa nang bumi iki.

Gusti Yésus, sing nrésnani awaké déwé sampèk nglakoni pati kanggo mbuwang dosané awaké déwé, wis ngangkat awaké déwé dadi ratu-ratu lan imam-imam kanggo Gusti Allah Bapaké.

Ya Gusti Yésus Kristus sing gedé déwé kwanané lan sing kudu dipuji slawas-lawasé. Amèn.

⁷Titèni! Dèkné bakal teka nang méga lan kabèh wong bakal weruh Dèkné, uga wong sing njojoh Dèkné. Kabèh bangsa nang bumi bakal pada sambat tangisan, jalaran sangka Dèkné. Ya pantyèn ngono tenan. Amèn!

⁸“Aku iki Alfah lan Omékah” (Wiwitané lan sing Penutupé) yakuwi tembungé Gusti, Gusti Allah sing kwasa déwé, sing saiki lan mbiyèn wis ènèng lan sing bakal teka.

Rasul Yohanes nampa pamedaran nang pula Patmos

⁹Aku iki Yohanes, sedulurmu lan kanyamu ing sakjeroné kasusahan. Aku tunggalé karo kowé kabèh dadi wargané Kratoné Gusti Allah lan aku ya mantep terus enggonku pretyaya marang Gusti Yésus. Aku dibuwang nang pula Patmos, jalaran aku ngabarké pituturé Gusti Allah lan ngomongké bab Gusti Yésus.

¹⁰Ing dina minggu aku dikwasani karo Roh Sutyi. Aku terus krungu swara banter nang mburiku, kaya swarané trompèt. ¹¹Swara kuwi uniné ngéné: “Apa sing kowé weruh kuwi ditulis nang buku, terus dikirimké marang pasamuan pitu, yakuwi pasamuan nang Efése, Smirna, Pèrkamus, Tiatira, Sardis, Filadèlfia lan pasamuan nang Laodiséa.”

¹²⁻¹³Aku terus nolèh mburi, awit kepéngin weruh sapa sing ngomong marang aku kuwi. Aku terus weruh wadiah dian pitu gawéan emas. Nang tengah-tengahé wadiah dian pitu mau ènèng wong ngadek, kaya anaké manungsa. Wongé nganggo salin sing

dawané sampèk tekan sikilé lan dadané nganggo sabuk emas. ¹⁴Rambuté putih kaya wulu wedus, putih tenan kaya mori lan mripaté murup kaya geni. ¹⁵Sikilé semlorot kaya brons diobong sampèk ajèr kaé lan swarané banteré kaya banyu gumrojok. ¹⁶Tangané tengen nyekel lintang pitu. Sangka tyangkemé metu pedangé sing landep kiwa-tengen lan rainé semlorot kaya srengéngé ing wayah awan. ¹⁷Kadung aku weruh wongé mau, aku terus tiba kaya wong mati nang ngarepé. Nanging wongé numpangké tangané tengen ing aku karo ngomong: “Aja wedi! Aku Wiwitané lan Penutupé. ¹⁸Aku sing urip. Aku wis mati, nanging saiki Aku urip slawasé. Aku sing ngwasani pati lan jagaté wong mati. ¹⁹Mulané, apa sing kowé weruh kuwi ditulis. Ditulis prekara-prekara sing kowé weruh saiki lan uga sing bakal klakon. ²⁰Lintang pitu sing nang tanganku tengen lan uga wadah dian emas pitu iki ènèng tegesé, yakuwi: lintang pitu kuwi para mulékaté pasamuan pitu lan wadah dian emas pitu kuwi ya pasamuan sing pitu.”

Tembung kanggo pasamuan Efése

2 ¹“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuan Efése: Wong sing nyekel lintang pitu nang tangané tengen lan sing mlaku nang tengahé wadah dian emas pitu ngomong ngéné: ²Aku ngerti sakkèhé penggawému, pelabuhmu lan katemenanmu. Aku ngerti nèk kowé ora bisa tyetyampuran karo wong sing nglakoni ala. Wong-wong sing ngakuné rasul, nanging wujuté dudu, pada mbok titipriksa. Jebulé wong sing ngapusi. ³Aku ngerti enggonmu sabar nglakoni kasangsaran nglabuhi Aku, senjata aboté kaya ngapa kowé ora semplak. ⁴Nanging ènèng prekara siji Aku ora seneng, yakuwi, kowé wis ora trésna menèh marang Aku kaya ndisik-ndisiké. ⁵Mulané kowé kudu ngrumangsan tenan sepira duwuré tibamu. Pada mbalika lan pada lakonana apa sing mbok tindakké mau-mauné. Nèk kowé

ora nglakoni urip anyar, Aku bakal teka lan bakal njukuk wadah diané sangka panggonané. ⁶Nanging ya ènèng prekara siji sing apik, yakuwi, enggonmu pada waé karo Aku sengit marang prekara-prekara sing ditindakké karo wong-wong sing mèlu Nikolais.

⁷“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuan-pasamuan.

“Sapa sing menang bakal tak kèki mangan wohé wit panguripan sing nang keboné Gusti Allah.

Tembung kanggo pasamuan Smirna

⁸“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuan Smirna: Iki tembungé Wiwitané lan Penutupé, sing wis mati lan urip menèh: ⁹Aku ngerti kesusahanmu. Kowé mlarat, nanging sakjané kowé sugih. Aku ngerti nèk kowé diolok-olok karo wong-wong sing ngakuné wong Ju, sing nurut Gusti Allah, nanging wujuté ora. Wong-wong kuwi balané Sétan. ¹⁰Kowé aja wedi karo kasangsaran sing sedilut menèh bakal nekani kowé. Sétan bakal nglebokké wong siji-loro sangka pasamuanmu nang setrapan. Kuwi kanggo nyoba kowé. Kowé bakal nandang kasusahan sepuluh dina suwéné. Nanging pada mantepa terus enggonmu nurut Aku, senjata kudu labuh pati. Kowé bakal tak upahi urip sing dadi makutané kamenanganmu.

¹¹“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuan-pasamuan.

“Sapa sing mantep terus ora bakal ngalami pati kapindo.

Tembung kanggo pasamuan Pèrkamus

¹²“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuan Pèrkamus: Iki tembungé sing nduwèni pedang landep kiwa-tengen: ¹³Aku ngerti panggonanmu. Kowé manggon nang kuta sing dikwasani karo Sétan. Kowé pada mantep enggonmu nurut Aku. Malah dongé Antipas,

seksiku sing mantep, dipatèni nang panggonané Sétan, kowé ora pada nyélaki pengandemu marang Aku.

¹⁴Nanging senjata ngono, ènèng prekara siji-oro nang pasamuamu sing ora tak senengi. Yakuwi, nang tengahmu ènèng wong siji-oro sing nurut piwulangé Biléam. Biléam kuwi ngajani Balak, supaya nibakké wong Israèl ing dosa. Dikongkon ngojok-ojoki wong Israèl supaya pada mangan sesajènè brahala lan supaya pada laku bédang. ¹⁵Nang pasamuamu kono uga ènèng wong siji-oro sing pada nurut piwulangé murid-muridé Nikolais. ¹⁶Mulané, kowé pada ninggala dosa-dosamu lan nglakonana urip anyar! Awit nèk ora, Aku bakal ndang teka nang nggonmu lan nglawan wong-wong kuwi nganggo pedang sing metu sangka tyangkemku.

¹⁷“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuamu-pasamuamu.

“Sapa sing menang bakal tak kèki manah simpanan lan bakal tak kèki watu putih. Nang watu putih kuwi ketulis jeneng sing anyar, jeneng sing ora ènèng sing ngerti, kejaba namung wong sing dikèki jeneng mau.

Tembung kanggo pasamuamu Tiatira

¹⁸“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuamu Tiatira: Iki tembungé Anaké Gusti Allah, sing mripaté kaya urubé geni lan sikilé kaya brons murup mengangah: ¹⁹Aku ngerti penggawému kabèh, yakuwi katrésnanmu, pretyayamu, pitulunganmu lan kemantapanmu ing sakjeroné nandang sangsara. Lan Aku ngerti nèk penggawému sing kèri déwé luwih apik nèk ditimbang karo sing ndisik.

²⁰Nanging ènèng prekara siji sing ora tak senengi, yakuwi, enggonmu ngejarké Isebèl. Wong wédok iki ngakuné nabiné Gusti Allah lan memulang lan nyasarké peladèn-peladènkmu, marakké pada laku bédang lan mangan sesajènè brahala.

²¹Aku wis ngekèki waktu marang wong mau, nanging ora gelem mandek

enggoné laku bédang. ²²Mulané bakal tak banting dadi lara lan bakal ngglétak nang peturon. Nang kono Isebèl lan wong-wong sing pada laku bédang karo dèkné bakal nandang kasangsaran gedé. Kuwi bakal ndang tak tindakké tenan, nèk ora pada ngendek klakuané sing ala kuwi. ²³Wong-wong sing pada nurut Isebèl ya bakal tak patèni, supaya kabèh pasamuamu pada ngerti nèk Aku weruh isiné atiné lan angen-angéné manungsa. Lan Aku bakal mbales marang kabèh wong miturut klakuané déwé-déwé.

²⁴“Nanging kanggo wong-wong liyané nang Tiatira sing ora nurut piwulangé Isebèl lan sing ora nyinau èlmu-èlmuné Sétan, Aku janji, Aku ora bakal nambahi momotan liyané marang kowé. ²⁵Nanging apa sing mbok lakoni kuwi antepna terus nganti tekaku.

²⁶Sapa sing mantep terus lan nglakoni tembungku tekan rampungé, bakal tak kèki pangwasa kanggo ngwasani para bangsa. ²⁷Wong-wong kuwi bakal nglakokké pangwasa nganggo teken wesi lan bangsa-bangsa mau bakal diremuk kaya barang gawéan lempung. ²⁸Pangwasa sing kaya ngono kuwi Aku uga wis nampa sangka Bapakku. Wong-wong mau uga bakal tak kèki lintang panjer ésum.

²⁹“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuamu-pasamuamu.”

Tembung kanggo pasamuamu Sardis

3 ¹“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuamu Sardis: Iki tembungé sing nduwé Rohé Gusti Allah pitu lan sing nduwé lintang pitu: Aku ngerti sakkèhé penggawému. Kowé pada diarani urip, nanging wujuté kowé mati. ²Mulané pada tangia lan dandanana sing ijik kenèng didandani lan sing wis arep mati. Awit penggawému ora ènèng siji waé sing kaanggep sampurna karo Gusti Allahku. ³Mbok diéling-éling menèh kepriyé enggonmu pada krungu lan nampa pituturé Gusti. Kuwi mbok dipikir lan pada nglakonana urip sing

anyar. Nèk kowé ora tangi, Aku bakal nekani kowé kaya tyarané maling nèk teka kaé, kowé ora ngerti kapan. ⁴Nanging nang Sardis ènèng siji-loro sing ora ngregeti saliné. Wong-wong kuwi ènèng pantesé nganggo salin putih lan bakal mlaku bebarengan karo Aku. ⁵Sapa sing mantep terus bakal dienggoni salin putih lan jenengé wong kuwi mau ora bakal tak ilaki sangka buku panguripan. Aku malah bakal ngakoni marang Bapakku lan para mulékaté, nèk wong kuwi wèkku.

⁶“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuhan-pasamuhan.

Tembung kanggo pasamuhan Filadèlfia

⁷“Nulisa marang mulékaté pasamuhan Filadèlfia: Iki tembungé Sing Sutyi lan Sing Sejati, sing nyekel kuntyiné Daved. Nèk Dèkné mbukak, ora ènèng sing bisa nutup lan nèk Dèkné nutup, ora ènèng sing bisa mbukak: ⁸Aku ngerti sakkèhé penggawému. Aku wis mbukakké lawang kowé lan ora ènèng sing bisa nutup. Bener tyilik kekuwatanmu, nanging kowé pada netepi piwulangku lan ora mirangké Aku. ⁹Ngertia, wong-wong balané Sétan, sing pada goroh lan ngaku-aku jaréné wong Ju, nanging wujuté dudu, wong-wong kuwi tak telukké supaya pada sujut nang ngarepmu lan pada ngakoni nèk Aku trésna marang kowé kabèh. ¹⁰Jalaran kowé pada netepi piwulangku lan pada mantep terus, mulané Aku bakal mageri kowé ing dina kasangsaran sing bakal teka ing donya iki, kanggo njajal wong sing manggon nang bumi. ¹¹Aku ndang teka. Apa sing mbok duwèni kuwi tyekelana sing kentyeng tenan lan aja sampèk ènèng wong sing ngrebut upahé kamenanganmu. ¹²Sapa sing netepi piwulangku bakal tak dadèkké tyagak omahé Gusti Allahku lan ora bakal metu menèh sangka kono. Karomenèh wong kuwi bakal tak tulisi jenengé Gusti Allahku lan jenengé kutané Gusti Allahku, yakuwi kuta Yérusalèm

anyar gawéané Gusti Allah, sing medun sangka swarga, sangka Gusti Allahku. Uga bakal tak tulisi jenengku sing anyar.

¹³“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuhan-pasamuhan.

Tembung kanggo pasamuhan Laodiséa

¹⁴“Nulisa ngéné marang mulékaté pasamuhan Laodiséa: Iki tembungé Amèn, sing kenèng dipretyaya, seksi sing temen lan sejati, wiwitané sakkèhé titahé Gusti Allah:

¹⁵“Aku ngerti sakkèhé penggawému. Aku ngerti nèk kowé ora adem lan ora panas. Malah apik nèk kowé adem apa panas. ¹⁶Jalaran kowé ora adem ora panas, mulané kowé bakal tak lepèh sangka tyangkemku. ¹⁷Kowé ngakuné: Aku iki sugih, aku tyukup ing sembarang lan ora kekurangan apa-apa. Nanging kowé kuwi ora ngerti nèk sakjané kowé kuwi mlarat lan kudu dimelasi tenan. Kowé kuwi wong wuda lan lamur. ¹⁸Mulané Aku ngomongi kowé: pada tukua emas nang nggonku, sing wis dietus nganggo geni, supaya dadi sugih. Pada tukua nang nggonku sandangan putih lan enggonen, kanggo nutupi enggonmu wuda lan ngisin-isini. Uga, pada tukua obat mata kanggo nambani mripatmu, supaya bisa weruh. ¹⁹Wong-wong sing tak trésnani, yakuwi sing tak welèkké lan sing tak ajar. Mulané pada ditenanké enggonmu ngabekti lan pada ninggala dosa-dosamu lan nglakonana urip anyar. ²⁰Ngertia! Aku nang ngarep lawang lan totok-totok. Nèk ènèng wong krungu swaraku lan mbukakké lawang, Aku bakal mlebu nang omahé lan mangan bebarengan karo wong kuwi. ²¹Sapa sing menang bakal tak èjèk njagong nang damparku. Awit Aku uga wis menang lan saiki njagong nang damparé Bapakku.

²²“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké tembungé Roh Sutyi marang pasamuhan-pasamuhan.”

Dampar nang swarga

4 ¹Sakwisé iku, aku, Yohanes, terus éntuk pamedaran liyané. Aku

weruh lawang nang swarga menga lan ènèng swara sing mauné aku wis tau krungu lan sing uniné kaya trompèt. Swara kuwi ngomong ngéné: “Munggaha réné. Kowé bakal tak duduhi apa sing bakal klakon mbésuk” ²Ing waktu kuwi aku terus dikwasani karo Rohé Allah. Aku terus weruh dampar nang swarga kono. ³Sing njagong nang dampar kono rupané semlorot kaya watu yaspis lan sardis. Damparé mau diubengi kluwung sing semlorot kaya smararak. ⁴Nang sak ubengé dampar mau ènèng dampar-dampar liyané, patlikur okèhé. Dampar patlikur kuwi dijagongi pinituwa patlikur, sing pada nganggo salin putih lan nganggo makuta emas. ⁵Dampar mau ngetokké sloroté padang pating klélap, uga swara kaya gluduk. Nang ngarepé dampar ènèng obor pitu murup: kuwi Rohé Allah pitu. ⁶Nang ngarepé dampar uga ènèng kaya segara bening, kaya katya kristal.

Nang sak tengahé dampar lan sak ubengé ènèng kauripan papat, ngarep-mburiné kebek mata. ⁷Kauripan sing nomer siji rupané kaya singa, sing nomer loro kaya sapi lanang, sing nomer telu rupané kaya wong urip lan sing nomer papat rupané kaya manuk garuda mabur. ⁸Kauripan papat mau siji-sijiné nduwé swiwi nenem lan awaké sak kujur njabangjero kebek mata. Kauripan papat mau awan-wengi pada memuji tanpa lèrèn, ngomong:

“Sutyi, sutyi, sutyi, Gusti,
Gusti Allah sing kwasa déwé,
sing mbiyèn ènèng,
saiki ènèng
lan sing mbésuk bakal teka.”

⁹⁻¹⁰Lan saben-saben nèk kauripan papat mau ngetokké tembung pamuji, kahormatan lan maturkesuwun marang sing njagong nang dampar lan sing urip langgeng slawas-lawasé, para pinituwa patlikur pada sujut nang ngarepé sing njagong nang dampar mau, nyembah sing urip langgeng slawas-lawasé. Pinituwa patlikur mau terus nyèlèhké makutané nang ngarepé dampar mau karo ngomong:

¹¹“Duh Gusti, Gusti Allahé awaké déwé,
Kowé pantes nampa kaluhuran,
pamuji lan pangwasa,
awit Kowé sing nggawé sembarang.
Sangka kekarepané Gusti
sembarang ènèng
lan bisa urip.”

Buku gulungan

5 ¹Aku terus weruh nèk sing njagong nang dampar mau tangané tengen nyekel buku gulungan. Buku mau njaba-njero kebek tulisan lan diségel karo ségel pitu. ²Aku uga weruh mulékat sing gedé-gagah. Mulékat iki ngomong nganggo swara banter: “Sapa sing pantes nglèntèki ségel-ségel iki lan mbukak bukuné?” ³Nanging ora ènèng wong nang swarga apa nang bumi apa nang sak ngisoré bumi sing bisa mbukak buku gulungan kuwi lan ndelok njeroné. ⁴Aku terus nangis kelara-lara, awit ora ènèng wong sing bisa mbukak buku mau lan matya isiné. ⁵Terus ènèng pinituwa ngomong marang aku: “Aja nangis! Delokké, singa turunané Yudah, turunané ratu Daved, wis menangké lan bisa nglèntèk ségel pitu mau lan mbukak bukuné gulungan.”

⁶Aku terus weruh Tyempé ngadek nang sak tengahé dampar lan kauripan papat lan para pinituwa. Tyempé mau kétoké kaya wis dibelèh. Tyempé mau sunguné pitu lan matané pitu, yakuwi rohé Gusti Allah pitu sing dikongkon budal nang sak lumahé bumi. ⁷Tyempé mau terus maju lan nampani buku gulungan mau sangka tangan-tengené sing njagong nang damparé. ⁸Kadung kuwi wis klakon, kauripan papat lan pinituwa patlikur terus sujut nang ngarepé Tyempéné. Saben pinituwa nyekel harep lan mangkok emas isiné menyan, yakuwi pandongané para sutyi. ⁹⁻¹⁰Terus pada singi kidung anyar, tembungé:

“Kowé pantes nampa buku gulungan lan nglèntèk ségel-ségelé.
Awit Kowé wis dipatèni

lan nganggo patimu
Kowé wis nebus manungsa
sangka saben taler,
saben basa,
saben negara lan bangsa,
kanggo Gusti Allah.
Wong-wong mau mbok dadèkké
turun-turunané ratu,
dadi imam-imam
sing ngladèni Gusti Allah,
sing uga bakal nyekel
pangwasa nang bumi.”

¹¹ Aku terus weruh lan krungu
swarané mulékat sing èwon-èwon
okèhé. Pada ngadek ngubengi damparé,
kauripan papat lan para pinituwa.

¹² Para mulékat mau pada ngomong
nganggo swara banter, tembungé:

“Tyempé sing wis dibelèh
pantes nampa pangwasa,
kasugihan, kaweruh
lan kekuwatan, kahormatan,
kaluhuran lan pamuji.”

¹³ Aku terus krungu sakkèhé kauripan
sing nang swarga lan nang bumi lan uga
sing nang sak ngisoré bumi lan nang
segara, pantyèn sak ènèngé urip kabèh
pada singi, tembungé:

“Kaluhuran lan pamuji
marang sing njagong nang dampar
lan marang Tyempéné,
kahormatan lan kekuwatan
slawas-lawasé.”

¹⁴ Lah kauripan papat mau terus pada
semaur: “Amèn.” Para pinituwa terus
pada sujut lan memuji.

Ségel nenem diklèntèk

6 ¹ Aku terus weruh Tyempéné
nglèntèk ségel siji sangka ségel
sing pitu. Aku krungu tembungé
kauripan papat mau sing nomer siji
ngomong nganggo swara kaya gluduk:
“Réné!” ² Aku terus ngematké lan
weruh jaran putih. Sing numpak jarané
nyekel panah lan dienggoni makuta
kamenangan, terus maju kaya wong sing
menang perang.

³ Tyempéné terus nglèntèk ségel sing
nomer loro lan aku krungu kauripan

sing nomer loro ngomong: “Hayuk!”

⁴ Terus ènèng jaran liyané maju, rupané
abang mbranang. Sing numpak jarané
éntuk pangwasa mbuwang katentreman
sing nang bumi, supaya wong-wong
pada matèni sakpada-pada. Mulané
wongé éntuk pedang gedé.

⁵ Tyempéné terus nglèntèk ségel sing
nomer telu. Aku krungu kauripan nomer
telu ngomong: “Hayuk!” Aku ngematké
terus weruh jaran ireng, ditumpaki
wong sing nyekel timbangan. ⁶ Aku terus
krungu kaya swara sangka tengah-
tengahé kauripan papat mau, uniné:
“Gandum sekilo kanggo bayaran sedina
lan jagung telung kilo kanggo bayaran
sedina. Nanging aja ngrusak wit-wit olèf
lan wit-wit dreif.”

⁷ Tyempéné terus nglèntèk ségel sing
nomer papat lan aku krungu kauripan
sing nomer papat ngomong: “Hayuk!”

⁸ Aku terus weruh ènèng jaran rupané
putyet ditumpaki wong sing jenengé
Pati. Wongé dietutké karo kratoné
Pati. Pati lan kratoné Pati pada éntuk
pangwasa matèni sepratapé bumi
nganggo pedang, kurang pangan,
pernyakit lan kéwan galak.

⁹ Kadung Tyempéné nglèntèk ségel
sing nomer lima, aku weruh nang
ngisoré altar nyawa-nyawané wong-
wong sing wis dipatèni, jalaran
pada nggelarké pituturé Gusti Allah.

¹⁰ Nyawa-nyawa mau pada tyeluk-
tyeluk nganggo swara banter, uniné:
“Duh Kristus sing kwasa déwé, sing
sutyi déwé lan sing temen déwé!
Kudu ngentèni sepira menèh suwéné
enggonmu ngrutu manungsa nang
bumi, kanggo mbales enggoné pada
matèni awaké déwé?” ¹¹ Nyawa-nyawa
mau terus dikèki salin putih siji-siji lan
diomongi, supaya pada lèrèn ndisik
ngentèni genepé tyatyahé wong-wong
sing tunggal penggawéan karo wong-
wong kuwi lan sedulur-seduluré sing
uga bakal pada dipatèni kaya wong-
wong mau.

¹² Kadung Tyempéné nglèntèk ségel
sing nomer nenem, aku terus krasa

ènèng lindu sing nggegirisi. Srengéngé malih ireng kaya areng lan mbulané malih abang kaya getih. ¹³Lintang-lintang nang langit pada rontok tiba nang bumi, kaya woh anjir sing rontok kenèng angin gedé. ¹⁴Langité terus ngluntung kaya kertas digulung lan sakkèhé gunung lan pula pada ngalih sangka panggonané. ¹⁵Para ratu nang bumi, para penggedé lan para penuntuné militèr, para wong sugih lan para pangwasa, sakkèhé slaf lan wong merdéka pada ndelik nang guwaguwa lan nang watuné gunung-gunung. ¹⁶Wong-wong mau pada ngomong marang gunung-gunung lan watu-watu: “Tibaa nibani awaké déwé lan aling-alingana awaké déwé, supaya awaké déwé ora kétok karo wong sing njagong nang dampar lan supaya awaké déwé ora kenèng setrapané Tyempéné. ¹⁷Awit dina pembalesané sing njagong nang dampar lan Tyempéné wis teka; lah sapa sing bisa urip?”

Wong satus patang puluh papat èwu

7 ¹Aku terus weruh mulékat papat ngadek nang pojoké bumi papat, pada nyekel angin nang bumi sangka kéblat papat. Dadiné nang daratan, nang segara lan nang wit-witan ora ènèng angin, anteng kabèh. ²Aku terus weruh ènèng mulékat liyané njedul sangka wétan, nggawa tyap-tyapané Gusti Allah sing urip. Karo swara banter mulékat mau ngomong marang mulékat papat sing dikèki pangwasa karo Gusti Allah ngrusak daratan lan segara. ³Tembungé ngéné: “Aja ngrusak daratan lan segara apa wit-witan, sakdurungé awaké déwé ngetyap batuké para peladèné Gusti Allah.” ⁴Aku terus diomongi nèk tyatyahé para peladèné Gusti Allah sing dietyapi batuké ènèng satus patang puluh papat èwu. ⁵⁻⁸Wong-wong kuwi tekané sangka taleré bangsa Israèl rolas, saben taler wong 12.000. Yakuwi sangka taleré Yudah, Rubèn, Gad, Aser, Naftali, Manasé, Siméon, Lévi, Isakar, Sébulon, Yosèf lan Bènyamin.

Wong okèh ora kenèng diitung

⁹⁻¹⁰Aku terus weruh ènèng wong okèh banget, ora kenèng diitung sangking okèhé. Wong-wong kuwi tekané sangka sakkèhé bangsa, taler, negara lan basa lan pada ngadek nang ngarepé dampar lan nang ngarepé Tyempéné. Wong-wong nganggo salin putih lan nyekel pangé palem karo nyebut nganggo swara banter, uniné: “Awaké déwé iki bisané slamet namung jalaran sangka Gusti Allahé awaké déwé sing njagong nang damparé lan jalaran sangka Tyempéné.” ¹¹Para mulékat pada ngadek ngubengi damparé, bareng karo para pinituwa lan kauripan papat mau. Para mulékat terus pada mengkurep sujut marang Gusti Allah nang ngarepé dampar mau. ¹²Pada memuji Gusti Allah tembungé: “Amèn! Sakkèhé pamuji diaturké marang Gusti Allahé awaké déwé, uga sak ènèngé kamulyan lan kaweruh. Pantès nèk awaké déwé ngaturké panuwun lan kahormatan. Pangwasa lan kekuwatané langgeng slawas-lawasé. Amèn!” ¹³Terus ènèng pinituwa siji takon marang aku ngéné: “Apa kowé ngerti sapa sing nganggo salin putih kuwi lan sangka ngendi tekané?” ¹⁴Aku semaur: “Bapak, aku ora ngerti. Malah Bapak sing ngerti.” ¹⁵Pinituwa mau terus ngomong marang aku: “Kuwi wong-wong sing metu sangka kasangsaran gedé lan sing wis pada ngumbah saliné dadi putih nganggo getihé Tyempéné. ¹⁵Mulané pada ngadek nang ngarepé damparé Gusti Allah lan pada nyembah Gusti Allah awan lan wengi nang omahé. Gusti Allah sing njagong nang dampar kuwi bakal manggon nang tengahé wong-wong kuwi. ¹⁶Wong-wong kuwi ora bakal ngrasakké ngelih lan ngelak menèh lan ora bakal ngrasakké panasé srengéngé sing sumelèt. ¹⁷Awit Tyempéné sing njagong nang dampar bakal dadi pangoné lan bakal nuntun wong-wong nang etuké banyu panguripan lan Gusti Allah bakal ngusapi eluhé mripaté.”

Ségel sing nomer pitu diklèntèk

8 ¹Kadung Tyempéné nglèntèk ségel sing nomer pitu, nang swarga terus sepi pet setengah jam suwéné. ²Aku terus weruh mulékat pitu ngadek nang ngarepé Gusti Allah pada dikèki trompèt pitu.

³Mulékat liyané sing nggawa wadah menyan sing emas nyedeki altar terus ngadek nang ngarepé altar mau. Mulékat mau éntuk menyan okèh sing kudu diobong lan dipasrahké marang Gusti Allah, bareng karo pandongané para umaté Gusti Allah kabèh, nang altar emas nang ngarepé dampar. ⁴Kebulé menyan sing diobong tyampur karo pandongané para umaté Gusti Allah munggah sangka tangané mulékat mau marang Gusti Allah. ⁵Mulékaté terus nggawa wadah menyané, terus diisèni geni sangka altar, terus dibuwang nang bumi. Terus ènèng swarané gluduk gemluduk bareng karo klélapé bledèk, uga ènèng lindu.

⁶Sakwisé kuwi mulékat pitu sing pada nyekel trompèt mau terus pada tata-tata arep diunèkké.

⁷Kadung mulékat sing nomer siji ngunèkké trompèté, terus ènèng udan krikil ès lan geni tyampur karo getih tiba nang bumi. Sak prateluné bumi lan sak prateluné wit-witan kobong kabèh, uga sakkèhé suket.

⁸Mulékat nomer loro terus ngunèkké trompèté. Terus ènèng kaya gunung gedé metu geniné diuntyalaké nang segara. Sak prateluné segara terus malih dadi getih. ⁹Sak prateluné kauripan nang segara terus pada mati lan sak prateluné kapal-kapal kelep kabèh.

¹⁰Mulékat nomer telu terus ngunèkké trompèté, terus ènèng lintang gedé sing murup kaya obor, tiba sangka langit. Lintang murup kuwi nibani sak prateluné laut-laut lan etuk-etuké banyu.

¹¹Lintangé jenengé Absintu, tegesé pait. Sak prateluné sakkèhé banyu terus malih pait, marakké okèh wong pada mati, jalaran ngombé banyu pait kuwi.

¹²Mulékat nomer papat terus ngunèkké trompèté, terus sak prateluné srengéngé lan sak prateluné mbulan, uga sak prateluné lintang-lintang ilang sloroté, marakké sak prateluné awan lan sak prateluné wengi ilang padangé.

¹³Aku terus weruh manuk garuda mabur duwur nang awang-awang. Manuk mau nyuwara banter. “Tyilaka, tyilaka! Tyilaka nekani sakkèhé wong nang bumi, nèk mulékat telu liyané ngunèkké trompèté.”

Trompèt sing lima

9 ¹Mulékat sing nomer lima terus ngunèkké trompèté. Aku terus weruh ènèng lintang tiba sangka langit nibani bumi. Lintang mau éntuk kuntyiné lawangé jurang. ²Kadung lawangé dibukak, terus ènèng kebul metu sangka jurang mau, kaya kebulé pawon gedé. Sloroté srengéngé lan awang-awang malih peteng, jalaran sangka kebul mau. ³Sangka kebul mau terus ènèng walang okèh pada metu lan niba nang bumi. Walang-walang mau éntuk pangwasa, malih bisa ngentup kaya kalajengking. ⁴Walang-walang mau pada dipenging ngrusak suket apa wit-witan lan tetukulan liya-liyané nang bumi, kejaba namung manungsa sing nang batuké ora ènèng tyapé Gusti Allah. ⁵Walang-walang mau ora dililani matèni manungsa, nanging namung ngajar waé nganggo rasa lara. Rasa lara mau suwéné limang sasi lan rasané kaya nèk dientup kalajengking. ⁶Sakjeroné limang sasi mau wong-wong njaluk mati waé sangking larané, nanging ora bisa. Pada kepéngin mati, nanging malah diedohi karo pati.

⁷Rupané walang-walang mau kaya jaran sing tata-tata arep perang. Nang endasé ènèng kaya makuta emas. Rainé kaya rai manungsa. ⁸Wuluné kaya rambuté wong wédok lan untuné kaya untu singa. ⁹Dadané kaya ditutupi wesi lan swarané swiwiné gemruduk kaya swarané grobak perang ditarik karo jaran pirang-pirang. ¹⁰Walang-

walang mau nduwé buntut lan entup kaya entupé kalajengking. Nang buntuté ènèng kekuwatané kanggo nglarakké manungsa limang sasi suwéné.

¹¹ Walang-walang mau nduwé ratu, yakuwi mulékat penggedéné jurang peteng. Ing basa Ibrani jenengé Abadon, ing basa Grik Apolion, tegesé tukang ngrusak.

¹² Kasangsaran sing sepisan wis klakon. Ijik ènèng kasangsaran loro menèh.

Trompèt sing nenem

¹³ Mulékat sing nomer nenem terus ngunèkké trompèté. Aku terus krungu swara sangka altar emas sing nang ngarepé Gusti Allah. ¹⁴ Sangka pojoké papat kuwi aku krungu swara ngomong ngéné marang mulékat sing nomer nenem sing nyekel trompèt mau: “Mulékat papat sing pada kebanda nang sak tyedeké laut Efrat utyulana.”

¹⁵ Mulékat papat mau terus diutyuli. Kuwi mulékat sing wis dityawiské kanggo matèni sak prateluné manungsa sing jamé, dinané, sasiné lan tauné wis ditengeri. ¹⁶ Aku krungu tyatyahé soldat sing numpak jaran, rong atus mliyun. ¹⁷ Ing pamedaran kuwi aku weruh jaran-jaran lan sing pada numpaki. Sing pada numpak mau nganggo salin wesi sing rupané abang mbranang lan biru kaya hiyasin lan kuning kaya lirang. Endasé jarané kaya endas singa lan tyangkemé metu geniné, kebul lan lirang. ¹⁸ Sak prateluné manungsa pada dipatèni karo memala telu, yakuwi geni, kebul lan lirang sing metu sangka tyangkemé jaran-jaran mau. ¹⁹ Kekuwatané jaran-jaran kuwi nang tyangkemé lan nang buntuté, awit buntuté kaya ula ènèng endas-endasé. Jaran-jaran mau ngrusak manungsa nganggo buntut-buntuté.

²⁰ Nanging turahané manungsa, sing ora dipatèni nganggo memala telu mau, pada ora ninggal penggawéné ala. Ora pada mari enggoné nyembah marang para demit lan brahala-brahala gawéan emas, selaka, brons, watu apa kayu

sing ora bisa weruh, krungu apa mlaku. ²¹ Uga ora pada mari enggoné pada mematèni, nglakoni èlmu pepeteng, laku bédang lan nyenyolong.

Mulékat lan buku gulungan tyilik

10 ¹ Aku terus weruh mulékat liyané sing gagah lan rosa medun sangka swarga. Mulékat mau kemulan méga lan nang sirahé ènèng kluwungé. Rainé semlorot kaya srengéngé lan sikilé kaya tyagak geni. ² Tangané mulékat mau nyekeli buku gulungan tyilik sing wis mbukak. Sikilé sing tengen ngadek nang segara lan sing kiwa nang daratan. ³ Mulékat mau mbengok seru kaya nggerengé singa. Sakwisé iku gluduk pitu nyauri nganggo swara sing pating gluduk. ⁴ Apa sing diomong karo gluduk pitu mau ijik arep tak tulis, nanging aku krungu swara sangka swarga ngomong: “Apa sing diomong karo gluduk pitu iku wewadi. Aja ditulis!”

⁵⁻⁶ Mulékat sing aku weruh ngadek nang segara lan nang daratan mau terus ngetungké tangané tengen nang swarga. Mulékaté terus sumpah ing jenengé sing urip langgeng slawasé, sing nggawé langit, bumi lan segara sak isiné, tembungé: “Dinané ora bakal diundurké menèh. ⁷ Nanging nèk mulékat sing nomer pitu ngunèkké trompèté, Gusti Allah bakal nindakké ranyamané, kaya sing wis dikabarké marang para peladèné, yakuwi para nabi.”

⁸ Swara sing aku wis krungu sangka swarga mau terus ngomong menèh: “Majua, buku gulungan sing mbukak sing nang tangané mulékat sing ngadek nang segara lan nang daratan kuwi tampanana.”

⁹ Aku terus marani mulékaté lan nembung, supaya bukuné dikèkké marang aku. Mulékaté ngomong ngéné: “Tampanana lan panganen. Nang wetengmu rasané bakal ketyut, nanging nang tyangkemmu rasané legi kaya madu.”

¹⁰ Buku tyilik mau terus tak tampani lan tak pangan. Nang tyangkem rasané

kaya madu, nanging kadung wis tak elek nang weteng rasané ketyut. ¹¹Aku terus dipréntah kongkon ngabarké pituturé Gusti Allah menèh marang para bangsa, negara-negara, basa lan para ratu.

Seksiné Gusti Allah loro

11 ¹Sakwisé kuwi aku terus dikèki kayu ukuran. Aku diomongi ngéné: “Omahé Gusti Allah lan altaré diukur. Diitung sepira tyatyahé wong sing nyembah Gusti Allah nang kono. ²Namung latar sak njabané omahé Gusti Allah aja diukur, awit kuwi wis dipasrahké marang wong-wong sing ora kenal marang Gusti Allah, sing bakal ngidek-idek kuta sutyi kuwi patang puluh loro sasi suwéné. ³Aku bakal ngongkon seksiku loro nganggo sandangané wong kepatèn. Tak kongkon ngabarké pituturku rolas atus swidak dina suwéné.”

⁴Seksi loro mau yakuwi wit olèf loro lan wadah dian loro sing ngadèkké nang ngarepé Gusti Allahé jagat. ⁵Nèk ènèng wong sing arep nindakké ala marang seksi loro kuwi, bakal dientèkké karo geni sing metu sangka tyangkemé seksi loro mau. Mengkono kuwi kabèh wong sing arep nggawé susahé bakal dipatèni. ⁶Seksi loro mau dikèki pangwasa ngantying langit, supaya ora ènèng udan suwéné pada ngabarké pituturé Gusti Allah. Uga pada éntuk pangwasa ngganti sakkèhé banyu didadèkké getih. Malah uga nduwé pangwasa ngajar bumi nganggo sak wernané memala, sak wayah-wayah sing dikarepké.

⁷Nèk wis rampung enggoné pada ngetokké paseksiné, kéwan sing metu sangka jurang peteng bakal nglawan, ngalahké lan matèni seksi loro mau. ⁸Layoné bakal gumlétak nang dalan nang kuta gedé, panggonan penténgané Gustiné. Kuta mau dijenengké Sodom lan Egipte, kuwi tembung kanggo nggambarké. ⁹Wong-wong sangka sakkèhé taler, bangsa, basa lan negara bakal nonton layon mau suwéné telung dina setengah. Layon mau ora kelilan

dikubur. ¹⁰Wong-wong nang bumi bakal pada bungah karo patiné seksi loro mau. Terus pada nganakké keraméan lan pada kirim-kiriman kado, awit nabi loro sing nggawé susahé wong kabèh wis mati. ¹¹Nanging sakwisé telung dina setengah layon loro mau terus nampa ambekan sangka Gusti Allah. Terus pada tangi lan kabèh wong sing weruh pada wedi banget. ¹²Nabi loro kuwi terus pada krungu swara banter sangka swarga nyeluk ngéné: “Pada munggaha réné!” Terus pada munggah nang swarga kakemulan méga lan mungsuh-mungsuhé pada weruh kabèh. ¹³Terus ènèng lindu gedé ngrubuhké sak prasepuluhé kuta lan wong pitung èwu mati. Wong-wong sing ijik urip pada wedi banget, terus pada ngluhurké Gusti Allah nang swarga.

¹⁴Kasangsaran sing pindo wis kliwat. Kasangsaran sing nomer telu ndang nusul.

Trompèt nomer pitu diunèkké

¹⁵Kadung mulékat nomer pitu ngunèkké trompèté, nang swarga terus ènèng swara-swara banter uniné ngéné: “Pangwasané donya saiki dityekel karo Gustiné awaké déwé lan Kristus. Dèkné bakal dadi ratu lan nyekel pangwasa slawas-lawasé.” ¹⁶Para pinituwa patlikur sing pada njagong nang dampar-dampar nang ngarepé Gusti Allah terus pada sujut marang Dèkné. ¹⁷Tembungé:

“Duh Gusti Allah sing kwasé déwé, sing ènèng saiki lan mbiyèn, Awaké déwé maturkesuwun enggoné Gusti gelem nyekel pangwasané sing gedé lan saiki nglakokké pangwasa kuwi.

¹⁸Wong-wong sing ora kenal marang Gusti pada ngamuk, awit wis tekan wantyiné enggoné Gusti bakal ngetokké nesuné. Wantyiné uga wis tekan enggoné Gusti bakal ngrutu wong-wong sing wis mati. Wis tekan wantyiné

Gusti bakal ngupahi para peladèné, yakuwi para nabi lan kabèh umaté Gusti, yakuwi kabèh wong sing ngabekti marang Gusti, sing tyilik lan sing gedé. Saiki wis wantyiné Gusti ngrampungké kabèh wong sing ngrusak bumi.”

¹⁹Omahé Gusti Allah sing nang swarga terus menga lan Kotak Wadah Prejanjian terus kétok nang kono. Terus ènèng klélap-klélap, swara horek lan gumluduk, uga buminé goyang-gaying lan udan ès sing deres banget.

Wong wédok lan naga

12 ¹Nang langit terus kétok ènèng rerupa sing nggumunké. Ènèng wong wédok nganggo salin srengéngé ngadek, mbulané nang ngisoré sikilé lan nang sirahé nganggo makuta sing ènèng lintangé rolas. ²Wong wédok mau meteng lan jalaran wis tekan wantyiné mbayi, mulané wongé nglarani karo sambat.

³Nang langit terus ènèng rerupa anèh menèh ngétok, yakuwi ènèng naga gedé banget, rupané abang mbranang, endasé pitu lan sunguné sepuluh lan saben endas ènèng diadimé. ⁴Karo buntuté, naga mau nyèrèt sak prateluné lintang-lintang nang langit, dibuwang nang bumi. Naga mau mapan nang ngarepé wong wédok sing nglarani mau, arep nguntal bayiné nèk lair. ⁵Wong wédok mau terus nglairké anak lanang, sing bakal ngwasani para bangsa nganggo teken wesi. Nanging dadakan waé anak lanang mau karebut, terus digawa nang ngarepé damparé Gusti Allah. ⁶Lah wong wédoké terus mblayu nang wustèn, nang panggonan sing wis dityawiské karo Gusti Allah. Nang kono wong wédok mau diopèni rolas atus swidak dina suwéné.

Naga dikalahké

⁷Nang swarga terus ènèng peperangan. Mikaël lan mulékat-

mulékaté pada peperangan nglawan naga mau. Naga mau uga diréwangi karo para mulékaté. ⁸Nanging naga kalah peperangé. Mulané naga lan para mulékaté ora dililani manggon nang swarga. ⁹Naga gedé terus diuntyalké metu, yakuwi ula sing kuna, sing uga diarani Iblis lan Sétan, sing nyasarké sak isiné jagat. Bareng karo mulékat-mulékaté naga mau diuntyalké nang bumi.

Kidung kamenangan

¹⁰Aku terus krungu swara banter banget nang swarga, muni ngéné: “Saiki wis tekan waktuné Gusti Allah nylametké umaté. Saiki Gusti Allah wis nglakokké pangwasané. Pangwasané Kristus saiki wis teka. Awit sing ngelahké para seduluré awaké déwé nang ngarepé Gusti Allah, sing ngelahké awan-wengi, saiki wis diuntyalké sangka swarga. ¹¹Para seduluré awaké déwé wis pada ngalahké naga nganggo getihé Tyempéné lan nganggo pituturé Gusti Allah sing dikabarké. Awit ora pada éman nyawané déwé, nanging pada saguh mati. ¹²Mulané, swarga lan sing manggon nang swarga pada bungah-bungaha! Nanging tyilaka tenan bumi lan segara. Awit Sétan wis medun nekani kowé karo nesu banget, mangertèni nèk waktuné wis garèk sedilut.”

Naga ngoyak wong wédok

¹³Kadung naga éling nèk wis dibuwang nang bumi, terus ngoyak wong wédok sing wis nglairké anak lanang mau. ¹⁴Nanging Gusti Allah ngekèki swiwiné garuda gedé marang wong wédoké, supaya bisa mabur lunga nang panggonané nang wustèn. Nang wustèn kono wong wédoké dirumati telung taun setengah suwéné lan dipageri sangka ulané. ¹⁵Naga mau nyemburké banyu kaya laut sangka tyangkemé, supaya wong wédoké katut karo banyuné. ¹⁶Nanging bumi nulungi wong wédoké. Bumi mangapaké

tyangkemé lan nguntal banyu sing disemburké karo naga mau. ¹⁷Naga nesu banget marang wong wédoké, terus lunga arep nglawan turun-turunané wong wédoké, yakuwi kabèh sing pada nggatèkké marang pituturé Gusti Allah lan temen nurut marang piwulangé Gusti Yésus. ¹⁸Naga terus mapan nang pinggir segara.

Kéwan sing njedul sangka segara

13 ¹Aku terus weruh kéwan njedul sangka segara, sunguné sepuluh lan endasé pitu. Saben sungu ènèng makutané lan nang saben endasé ènèng tulisan sing ngolok-olok marang Gusti Allah. ²Kéwan sing aku weruh kuwi rupané kaya matyan tutul, sikilé kaya tyangkem singa. Kéwan mau dikèki kekuwatan karo naga, malah uga dikèki damparé lan pangwasané sing gedé. ³⁻⁴Kétoké endasé kéwan mau ènèng siji sing tatu nggegirisi, nanging tatuné wis pulih. Wong sak jagat terus pada ngetutké kéwan mau karo nggumun lan pada nyembah naga, awit naga ngekèki pangwasa marang kéwan. Wong-wong mau pada memuji marang kéwan, tembungé: “Sapa sing bisa madani kéwan iki lan sapa sing wani perang karo dèkné?”

⁵Kéwan mau dililani karo Gusti Allah ngetokké tembung-tembung gemunggung lan tembung-tembung pengolok-olok marang Gusti Allah. Kéwan dililani uga nglakokké pangwasa, patang puluh loro sasi suwéné. ⁶Kéwan terus ngolok-olok marang Gusti Allah, uga ngolok-olok jenengé lan omahé Gusti Allah lan kabèh sing manggon nang swarga. ⁷Kéwan uga kelilan nglawan lan ngalahké kabèh sing pada nurut Gusti Allah. Malah kelilan nglakokké pangwasa marang saben taler lan negara, basa lan bangsa. ⁸Kabèh wong nang bumi pada nyembah marang kéwan, yakuwi kabèh wong sing kawit jagat digawé jenengé ora ketulis nang Buku Panguripané Tyempéné sing wis kabelèh.

⁹“Sapa sing nduwé kuping, dirungokké!
¹⁰Sapa wis pinesti disetrap ya bakal dilebokké setrapan. Sapa wis pinesti mati karo pedang ya bakal dipatèni karo pedang. Mulané umaté Gusti Allah kudu sabar-mantep lan pretyaya.”

Kéwan sing metu sangka daratan

¹¹Aku terus weruh kéwan liyané njedul sangka daratan. Kéwan iki sunguné loro kaya sunguné tyempé lan swarané kaya swarané naga. ¹²Kéwan iki nglakokké sakkèhé pangwasané kéwan sing ndisik. Jagat lan wong kabèh sing manggon nang kono pada dipeksa nyembah marang kéwan sing ndisik, sing wis mari sangka tatuné sing medèni. ¹³Kéwan sing nomer loro nganakké mujijat-mujijat sing nggumunké. Nang ngarepé wong kabèh kéwan mau ngedunké geni sangka langit. ¹⁴Kéwan iki pantyèn kelilan nindakké mujijat-mujijat nang ngarepé kéwan sing ndisik. Wong kabèh dikongkon karo kéwan sing nomer loro supaya ngedekké retya kanggo ngurmati kéwan sing ndisik, sing wis tatu karo pedang, nanging ijik urip. ¹⁵Kéwan sing nomer loro éntuk pangwasa ngekèki nyawa marang retya mau, supaya retyané bisa ngomong lan matèni kabèh wong sing ora gelem nyembah marang dèkné. ¹⁶Wong kabèh, gedé-tyilik, sugih-mlarat, slaf lan wong merdéka, dipeksa karo kéwan sing nomer loro mau, nggawa tenger nang tangané tengen lan nang batuké. ¹⁷Dadiné ora ènèng wong siji waé sing bisa tuku apa adol, nèk ora nduwé tengeré kuwi, yakuwi jenengé kéwan apa nomeré jenengé kéwan mau.

¹⁸Iki mbutuhké kaweruh. Wong sing nduwé kaweruh bisa ngerti tegesé nomeré kéwan kuwi, awit nomer kuwi ngomongké manungsa lan nomeré kuwi nem atus swidak nenem.

Pamujiné wong-wong sing wis nampa keslametan

14 ¹Aku terus weruh Tyempéné ngadek nang gunung Sion. Karo Dèkné ènèng wong satus patang puluh papat èwu. Nang batuké wong-wong

mau ketulis jenengé Tyempéné lan jenengé Bapaké. ²Aku terus krungu swara sangka langit kaya swarané banyu okèh gemrojok lan kaya swarané gluduk sing medèni, uga kaya swarané tyemplung sing ditabuh karo para penabuh. ³Nang ngarepé dampar lan nang ngarepé kauripan papat, uga nang ngarepé para pinituwa sing nang sak ubengé dampar mau wong satus patang puluh papat èwu pada singi kidung anyar. Ora ènèng sing bisa blajar kidung mau, kejabu namung wong satus patang puluh papat èwu sing wis dislametké sangka bumi. ⁴Kuwi wong sing pada nyimpen awaké resik, jalaran ora tyetyampuran karo wong wédok. Dadiné ora nduwé bojo. Wong-wong iki pada ngetutké Tyempéné nang endi waé. Iki sing pada katebus sangka tengahé manungsa kabèh, dadi kurban sing ndisik déwé sing dipasrahké marang Gusti Allah lan marang Tyempéné. ⁵Wong-wong kuwi ora tau goroh lan ora ènèng regeté.

Mulékat telu

⁶Aku terus weruh ènèng mulékat liyané mabur nang awang-awang, nggawa kabar kabungahan sing langgeng, dikabarké marang wong-wong sing manggon nang bumi, saben bangsa, taler, basa lan negara. ⁷Mulékat mau ngomongé karo swara banter: “Pada wedia marang Gusti Allah lan pada dipuji Jenengé, awit saiki wis tekan wantyiné enggoné Dèkné bakal nggrutu manungsa. Pada sujuta marang Dèkné sing nggawé langit lan bumi, segara lan sakkèhé etuké banyu.”

⁸Mulékat sing ndisik disusul karo mulékat sing kèri sing ngomong: “Wis rubuh! Kuta Babilon sing gedé wis rubuh! Ya kuta iki sing marakké para bangsa pada mendem ngombé ala lan laku bédang.”

⁹⁻¹¹Terus ènèng mulékat nomer telu nusul, ngomong banter: “Wong sing nyembah marang kéwan lan retyané lan sing nampa tengeré nang batuké

apa tangané, wong kuwi bakal ngombé angguré nesuné Gusti Allah, sing wis dityawiské nang wadahaé, tanpa dikurangi setitik-setitika. Wong kabèh bakal diajar nganggo geni lan lirang nang ngarepé para mulékaté Gusti Allah lan nang ngarepé Tyempéné. Kebulé geni sing ngajar wong-wong mau munggah slawas-lawasé. Ajaran kuwi ora bakal lèrèn awan-wengi, yakuwi wong-wong sing pada nyembah marang kéwan lan retyané lan kabèh wong sing nduwé tengeré jenengé kéwan mau.”

¹²Ing kéné umaté Gusti Allah, sing pada manut marang pituturé lan sing pada temen nurut Gusti Yésus, kudu sabar-mantep.

¹³Aku terus krungu swara sangka swarga: “Ditulis: Beja wong sing pada mati menunggal karo Gusti.”

“Pantyèn ngonon,” tembungé Rohé Allah. “Supaya pada lèrèn sangka penggawéané sing rekasa lan bisa ngrasakké pametuné penggawéané.”

Bumi dienèni

¹⁴Aku terus weruh ènèng méga putih. Nang méga kono ènèng sing njagong, kétoké kaya Gusti Yésus, Anaké Manungsa. Sirahé nganggo makuta emas lan tangané nyekel arit sing landep.

¹⁵Terus ènèng mulékat metu sangka omahé Gusti Allah. Mulékaté ngomong seru marang sing njagong nang méga mau, tembungé: “Arit kuwi dikanggokké kanggo panèn, awit wis tekan wantyiné panèn, panènané wis tuwa.” ¹⁶Sing njagong nang méga terus ngetungké arité nang bumi terus bumi dienèni.

¹⁷Aku terus weruh mulékat liyané metu sangka omahé Gusti Allah nang swarga, nyekel arit sing landep.

¹⁸Sakwisé kuwi terus mulékat sing nomer telu metu sangka altar. Mulékaté kuwi ngwasani geni. Mulékat iki terus mbengok marang mulékat sing nyekel arit landep mau, tembungé: “Aritmu landep kuwi enggonen babat lan dompol-dompolan dreif sing nang kebon dreif nang bumi pada diunduh, awit

wis mateng-mateng!”¹⁹ Mulékaté terus nyabekté arité lan ngunduhi dreif terus diuntiyalké nang jeding peresan sing gedé, yakuwi panggonané nesuné Gusti Allah.²⁰ Dreifé terus diperesi nang sak njabané kuta. Sangka peresan mau terus metu getihé, mili terus, jeruné sampèk ènèng rong mèter lan adohé telung atus kilomèter.

Para mulékat sing nggawa memala sing kèri

15 ¹Aku terus weruh rerupa sing élok lan nggumunké. Ènèng mulékat pitu pada nggawa memala pitu sing kèri. Iki setrapané Gusti Allah sing kèri déwé.

²Aku terus weruh rerupa kétoké kaya segara katya tyampur karo geni. Aku uga weruh wong-wong sing wis pada menang enggoné perang karo kéwan lan retyané lan menangké wong sing jenengé digambarké nganggo nomer. Wong-wong sing wis pada menang kuwi pada ngadek nang pinggiré segara katya mau. Pada nyekel tylempung sing dikèki Gusti Allah.³ Wong-wong pada singi kidungé nabi Moses, peladéné Gusti Allah lan kidungé Tyempéné, tembungé:

“Duh Gusti Allah sing kwasa déwé,
Pantyèn gedé lan nggumunké
penggawéné Gusti,
Duh Ratuné kabèh bangsa,
Tumindaké Gusti
pantyèn lempeng lan bener.

⁴Duh Gusti, sapa sing ora wedi marang Kowé?
Sapa sing ora ngluhurké jenengé Gusti?

Awit namung Gusti déwé sing sutyi. Kabèh bangsa bakal mara lan nyembah marang Gusti, awit kabèh wong wis ngerti nèk tandangé Gusti bener.”

⁵Sakwisé kuwi aku terus weruh omahé Gusti Allah nang swarga mbukak lan nang njeroné ènèng tarup panggonané Gusti Allah.⁶ Mulékat pitu sing nggawa memala pitu mau pada metu sangka omahé Gusti Allah,

nganggo klambi putih sumeblak lan nang dadané nganggo sabuk emas.⁷ Salah-sakwijiné kauripan papat mau terus ngelungké mangkok emas marang mulékat pitu mau, mangkoké kabèh kebek karo nesuné Gusti Allah sing urip langgeng slawasé.⁸ Omahé Gusti Allah terus kebek karo kebul sangka kaluhurané lan pangwasané Gusti Allah. Sakdurungé memala pitu sing ditindakké karo mulékat pitu rampung, ora ènèng wong siji waé sing éntuk mlebu nang omahé Gusti Allah.

Memala pitu

16 ¹Aku terus krungu swara banter sangka omahé Gusti Allah ngomong marang mulékat pitu mau ngéné: “Pada budala! Mangkok pitu isiné nesuné Gusti Allah pada suntaken nang bumi!”

²Mulékat sing nomer siji terus budal lan nyuntak mangkoké nang bumi. Wong-wong sing pada nganggo teneré kéwané lan sing pada nyembah retyané terus pada kenèng lara wudun sing medèni lan nggilani.

³Sakwisé kuwi mulékat sing nomer loro nyuntak mangkoké nang segara. Banyuné terus dadi kaya getihé wong mati, marakké sak ènèngé kauripan nang segara pada mati.

⁴Mulékat sing nomer telu terus nyuntak mangkoké nang laut-laut lan etuk-etuké banyu, marakké banyuné dadi getih.⁵ Aku terus krungu mulékat sing ngwasani banyu ngomong: “Duh Gusti Allah sing sutyi déwé! Gusti pantyèn sing bener déwé, sing ènèng saiki, uga ing jaman sing kliwat.

⁶Jalaran wong-wong kuwi pada ngutahké getihé para sutyi lan para nabi, mulané wong-wong kuwi pada mbok ombèni getih. Kuwi pantyèn wis sak mestiné.”⁷ Aku terus krungu swara sangka altar, uniné: “Duh Gusti, Gusti Allah sing kwasa déwé, enggonmu ngrutu kuwi pantyèn bener lan adil.”

⁸Sakwisé kuwi mulékat nomer papat nyuntak mangkoké nang srengéngé.

Srengéngé terus kelilan mbrongos manungsa nganggo panasé sing sumelèt.

⁹Manungsa terus pada gosong, jalaran sangka sumelèté panasé. Manungsa terus pada ngolok-olok Gusti Allah sing nekakké memala mau. Nanging manungsa meksa ora gelem marèni dosa-dosané lan ora gelem ngluhurké Gusti Allah.

¹⁰Mulékat sing nomer lima terus nyuntak mangkoké nang damparé kéwané. Panggonan kono terus malih peteng kabèh lan wong-wong sampèk pada ngeget ilaté déwé sangking ngrasakké larané. ¹¹Wong-wong mau terus pada ngolok-olok Gusti Allah sing nang swarga, awit ora betah ngrasakké larané lan jalaran sangka wudun-wuduné. Nanging wong-wong meksa ora gelem marèni klakuané sing ala.

¹²Sakwisé kuwi mulékat sing nomer nem terus nyuntak mangkoké nang laut Efrat. Lauté terus asat, sampèk kenèng dienggo liwat karo ratu-ratu sangka bawah wétanan. ¹³Aku terus weruh ènèng roh reget telu rupané kaya kodok. Siji metu sangka tyangkemé naga, siji metu sangka tyangkemé kéwané lan sijiné metu sangka tyangkemé nabi palsu. ¹⁴Kodok telu kuwi roh-rohé sétan sing pada nggawé mujijat-mujijat. Kodok-kodok mau terus nekani ratu-ratu sak jagat kabèh, pada dilumpukké diejèk perang ing dina gedé, dinané Gusti Allah sing kwsa déwé.

¹⁵“Kowé tak omongi nèk Aku bakal teka kaya tyarané maling. Beja wong sing jaga-jaga lan nganggo sandangané, supaya ora wuda lan ditonton wong.”

¹⁶Roh-roh mau nglumpukké para ratu nang panggonan sing ing basa Ibrani jenengé Armakédon.

¹⁷Sakwisé kuwi, mulékat sing nomer pitu nyuntak mangkoké nang awang-awang. Sangka damparé omahé Gusti Allah nang swarga terus ènèng swara banter ngomong: “Wis rampung!”

¹⁸Terus ènèng klélap-klélap, gluduk lan lindu gedé sing durung tau klakon kawit bumi dienggoni manungsa. ¹⁹Kuta

sing gedé petyah dadi telu. Semono uga kuta-kutané kabèh bangsa sak jagat, kabèh jugruk. Gusti Allah ora lali marang kuta gedé Babilon. Kuta iki terus diombèni anggur nesuné Gusti Allah. ²⁰Sakkèhé pula terus pada ilang lan gunung-gunung uga wis ora kétok. ²¹Terus ènèng udan ès prongkolan, sak prongkolan boboté sèket kilo, pada tiba sangka langit, nibani wong-wong. Wong-wong terus pada ngolok-olok Gusti Allah, jalaran sangka memala udan ès sing nggilani kuwi.

Putusan bab kuta Babilon

17 ¹Sakwisé kuwi salah-sakwijiné mulékat pitu sing nggawa mangkok pitu mau marani aku lan ngomongi: “Mbrénéa, tak duduhi setrapané lonté gedé, yakuwi kuta gedé sing didekné nang panggonan sing okèh banyuné. ²Para ratu pada laku bédang karo lonté gedé mau, uga wong-wong sing manggon nang bumi wis pada memdem karo angguré bédangé.”

³Ing pangwasané Roh Sutyi aku digawa nang wustèn karo mulékat mau. Nang kono aku weruh ènèng wong wédok numpak kéwan sing rupané abang mbranang. Kéwan mau awaké sak kujur kebek karo tulisan sing ngolok-olok marang Gusti Allah. Kéwan kuwi endasé pitu lan sunguné sepuluh. ⁴Wong wédoké nganggo klambi purper lan abang mateng sing ènèng emas, inten lan mutiarané. Tangané nyekel tyangkir emas sing kebek karo barang-barang reget lan jijik, éntuk-éntuké enggoné laku bédang. ⁵Nang batuké wong wédoké ènèng tulisané jeneng simpenan, yakuwi: “Babilon gedé, baboné sakkèhé lonté lan sakkèhé penggawé ala nang bumi.” ⁶Aku weruh wong wédok mau ijik mendem sangka getihé para wong pretyaya lan getihé wong sing wis pada janji nurut Gusti Yésus tekan pati.

Weruh kuwi mau kabèh aku nggumun banget. ⁷Mulékaté terus ngomong marang aku: “Kenèng apa kowé kok nggumun? Kowé tak omongi bab

wewadiné wong wédok lan wewadiné kéwan sing ditumpaki, sing endasé pitu lan sunguné sepuluh kuwi. ⁸Kéwan sing mbok sawang kuwi mauné ènèng, nanging saiki ora ènèng. Kéwan kuwi bakal njedul sangka jurang peteng lan bakal dirampungké. Lah para manungsa sing manggon nang bumi, sing jenengé ora ketulis nang Buku Panguripan sakdurungé jagat digawé, nèk pada weruh kéwan mau bakal pada nggumun. Awit kéwan kuwi mbiyèn ènèng, saiki ora ènèng, nanging bakal njedul menèh.

⁹“Prekara iki pantyèn mbutuhké kaweruh lan pangerti. Endas pitu kuwi nggambarké gunung pitu sing dijagongi karo wong wédok mau. ¹⁰Kuwi uga nggambarké ratu pitu: sing lima wis ambruk, sing siji ijik ngadek lan sing sijiné menèh durung teka. Nèk kuwi teka, sing ngadek ora suwi. ¹¹Lah Kéwané, sing mauné ènèng, saiki ora ènèng, kuwi ratu sing nomer wolu. Ratu kuwi tunggalé karo ratu pitu sing bakal diambruk mau.

¹²“Lah sungu sepuluh sing mbok sawang kuwi nggambarké ratu sepuluh sing durung molai nglakokké pangwasa. Ratu-ratu kuwi bakal pada nampani pangwasané bebarengan karo kéwané, sak jam suwéné. ¹³Ratu sepuluh kuwi tujuané tunggalé, yakuwi, arep masrahké pangwasané lan kekuwatané marang kéwan. ¹⁴Ratu-ratu lan kéwané bakal dadi siji perang karo Tyempéné. Nanging bakal dikalahké karo Tyempéné lan para seduluré sing wis dipanggil lan dipilih lan sing pada temen nurut marang Dèkné. Awit Dèkné kuwi Gustiné para gusti lan Ratiné para ratu.

¹⁵“Mulékat mau terus ngomongi aku ngéné: Banyu sing mbok sawang, sing dijagongi lonté kuwi, nggambarké negara-negara lan golongan-golongané wong, para bangsa lan basa. ¹⁶Sungu sepuluh lan kéwané kuwi bakal pada sengit marang lonténé. Sembarang nduwéné lonténé bakal direbut lan wongé bakal diudani. Dagingé bakal

dipangan terus wongé diobong nang geni. ¹⁷Awit Gusti Allah wis ndèkèk ing atiné wong-wong, supaya pada nglakoni apa sing wis ditetepké karo Gusti Allah. Wong-wong terus pada masrahké pangwasané marang kéwané. Kéwan bakal nglakokké pangwasané nganti kabèh tembungé Gusti Allah keturutan.

¹⁸“Wong wédok sing mbok sawang kuwi nggambarké kuta gedé, sing ngwasani para ratu nang bumi.”

Kuta Babilon rubuh

18 ¹Sakwisé kuwi aku terus weruh mulékat liyané medun sangka swarga. Mulékat mau gedé pangwasané lan bumi malih padang jalaran sangka kamulyané. ²Mulékat mau ngomong nganggo swara banter: “Wis rubuh! Babilon, kuta gedé kuwi wis rubuh. Saiki wis dienggoni roh-roh reget lan dadi panggonan delikané roh-roh ula lan sak rupané manuk sing ala lan sing disengiti wong. ³Sakkèhé para bangsa wis pada ngombé anggur dosané laku bédang. Para ratu nang bumi wis pada laku bédang karo Babilon lan para sudagar nang bumi wis pada dadi sugih sangka kasugihané Babilon sing ora ènèng entèké.”

⁴Aku terus krungu swara liyané sangka swarga uniné:

“Hé umatku! Metua sangka Babilon kuwi!

Supaya kowé ora ketularan karo dosa-dosané lan ora mèlu kenèng setrapané.

⁵Awit dosané wis tumpuk-undung sampèk sundul langit lan Gusti Allah ora lali marang sak ènèngé ala sing ditindakké.

⁶Balesana kaya sing ditindakké marang kowé, malah didobelké pisan. Tyangkiré diisèni ombèn-ombèn sing kerasé dobel ngungkuli sing disuguhké marang kowé.

⁷Ditekakké setrapan lan kasangsaran

sing pada gedéné
karo kaluhuran lan kasugihan
sing wis dirasakké.

Awit isiné atiné slawasé ngéné:
‘Aku iki ratu sing nindakké
pangwasa.

Aku dudu randa
lan ora bakal nandang sedi.’

⁸ Mulané bareng sedina kuwi uga,
wong kuwi bakal katekan memala
pirang-pirang:
pati, sedi, ngelih.

Wong mau bakal diobong nang geni,
awit Gusti Allah sing ngrutu kuwi
kwasa déwé.”

⁹ Para ratu sing pada laku bédang
karo wong wédok mau lan uga dadi
sugih jalaran gegandèngan karo
Babilon, bakal nangisi lan sambat nèk
weruh kebul mungga sangka geni
sing ngobong Babilon mau. ¹⁰ Para ratu
sing ngadek nang kadohan, sangking
wediné kenèng kasangsané kuta mau,
omongé: “Aduh, kok tyilaka temen kowé
Babilon, kuta sing kesuwur gedéné.
Kowé katumpes karo setrapané Gusti
Allah sakjeroné sak jam.”

¹¹ Para sudagar uga pada nangis lan
sambat, jalaran sangka wong wédok
mau, awit saiki wis ora ènèng wong
sing gelem nukoni dagangané menèh.
¹²⁻¹³ Yakuwi dagangan sing rupa emas
lan selaka, watu larang lan parel, mori
alus, mori purper, sutra lan mori abang,
rupa-rupa dam-daman sangka kayu
sing langka, sangka gading lan sangka
kayu sing larang regané, sangka brons,
wesi lan marmer, kanil, bumbu-bumbu,
lenga-wangi, menyan, anggur lan lenga,
glepung lan gandum, sapi lan wedus,
jaran, kréta, slaf lan uga manungsa.

¹⁴ Tembungé para sudagar: “Sembarang
sing dadi pepénginané atimu wis ilang
lan sembarang kalubèran lan apik-
apikan wis ora ènèng, ora bakal ketemu
menèh.” ¹⁵ Para sudagar sing malih sugih
jalaran pada dedagangan nang Babilon
bakal pada ngadek nang kadohan, awit
wedi nèk mèlu kenèng setrapané kuta
mau. Wong-wong namung pada nangis

lan sambat, tembungé: ¹⁶ “Aduh, kaya
napa tyilakané kuta gedé sing kesuwur
kuwi. Lumrahé nganggo mori alus,
mori purper, mori abang lan nganggo
emas, watu larang lan parel. ¹⁷ Nanging
sakjeroné sak jam waé kasugihané
semono okèhé wis ilang kabèh.”

Sakkèhé kapitèn, wong kapal layar lan
matrus lan kabèh wong sing kerjanané
nang segara pada ngadek nang
kadohan. ¹⁸ Kadung pada weruh kebul
sangka geni sing ngobong kuta mau,
terus pada bengok-bengok tembungé:
“Durung tau ènèng kuta sing seméné
gedéné.” ¹⁹ Sirahé terus disawuri lemah
ngétokké nèk susah. Terus pada nangis
lan sambat: “Aduh, tyilaka temen
kuta gedé iki! Kasugihané wis nggawé
sugihé sakkèhé juragan kapal. Nanging
sakjeroné sak jam wis ilang kabèh.”

²⁰ Hé swarga, pada bungaha, awit
kuta kuwi wis rusak. Hé para umaté
Gusti Allah, rasul-rasul lan nabi-nabi,
pada bungaha! Awit Gusti Allah wis
ngedunké setrapan marang kuta kuwi
kanggo apa sing wis ditindakké karo
kuta mau marang kowé kabèh.

²¹ Sakwisé kuwi terus ènèng mulékat
rosa ngangkat watu, gedéné sak
gilingan lan nguntyalké watu mau
nang segara, karo ngomong: “Ya kaya
ngéné iki enggoné kuta Babilon sing
kesuwur bakal diuntyalké nganti ora
bakal ketemu menèh. ²² Swarané musiké
tukang tylempung, tukang singi, tukang
suling lan tukang trompèt ora bakal
krungu menèh nang panggonanmu. Wis
bakal ora ènèng kesenian menèh nang
kono. ²³ Ora ènèng sloroté dian sing
madangi kowé menèh. Swarané wong
nduwé gawé ora bakal ènèng menèh.
Para sudagarmu kuwi wong sing diajèni
banget nang sak lumahé bumi. Lan
nganggo èlmu-èlmu pepeteng kowé wis
nyasarké sakkèhé bangsa nang bumi.”

²⁴ Kuta Babilon wis disetrap, awit nang
kuta kono okèh getih wis wutah, yakuwi
getihé para nabi, getihé umaté Gusti
Allah, tyekaké rembuk: getihé kabèh
wong sing dipatèni nang bumi kono.

19 ¹Aku terus krungu kaya swarané wong okèh banget nang swarga, uniné: “Pujia Gusti Allah! Keslametan, kamulyan lan pangwasa ana ing tangané Gusti Allahé awaké déwé! ²Dèkné sing ngrutu bener lan nyata. Dèkné wis ngrutu lonté gedé, sing nggawé rusaké bumi nganggo laku bédangé. Dèkné wis mbales marang wong wédok kuwi, sing wis matèni para peladèné.” ³Swara mau terus ngomong sepisan menèh: “Pujia Gusti Allah! Kebul sing munggah sangka geni sing ngobong kuta gedé mau bakal langgeng slawasé!” ⁴Para pinituwa patlikur lan kauripan papat kuwi terus pada sujut marang Gusti Allah sing njagong nang dampar terus ngomong: “Amèn, pujia Gusti Allah!”

⁵Sangka dampar terus ènèng swara ngomong: “Hé para peladèné Gusti Allah kabèh lan sakkèhé wong sing nyembah marang Gusti Allah, gedé-tyilik, pada memujia marang Gusti Allahé awaké déwé!” ⁶Sakwisé kuwi aku terus krungu kaya swarané wong okèh banget. Swarané kaya swarané banyu okèh gemrojok lan swarané gluduk, tembungé: “Pujia Gusti Allah! Awit Gusti, Gusti Allahé awaké déwé sing kwasa déwé, Dèkné Ratu. ⁷Hayuk pada ramé-ramé lan bungah-bungah ngluhurké kamulyané. Awit wis tekan waktuné kawiné Tyempéné. ⁸Mantèné wédok kelilan nganggo mori alus putih sing resik gumelap!” Mori alus kuwi nggambarké penggawé bener sing ditindakké karo para umaté Gusti Allah.

⁹Mulékaté terus ngomong ngéné marang aku: “Ditulis iki: Beja wong-wong sing diundang kongkon mèlu pésta kawiné Tyempéné.” Terus tembungé menèh: “Iki tembungé Gusti Allah, tembung sing nyata!”

¹⁰Aku terus sujut nang ngarepé mulékaté arep nyembah, nanging mulékaté terus ngomong: “Aja! Aja nyembah aku! Nyembaha Gusti Allah. Aku iki tunggalé karo kowé lan para sedulurmu kabèh sing pretyaya marang Gusti Yésus!”

Awit paseksiné Gusti Yésus kuwi sumberé tembungé para nabi.

Wong numpak jaran putih

¹¹Aku terus weruh swarga menga. Enèng jaran putih, ditumpaki karo sing dijenengké Setia lan Nyata. Dèkné sing ngrutu lan perang sak beneré. ¹²Mripaté kaya geni murup. Sirahé nganggo makuta okèh. Lah jeneng sing ketulis ing Dèkné ora ènèng sing ngerti, kejaba namung Dèkné déwé. ¹³Penganggongé salin kebek getih lan jenengé: Pitururé Gusti Allah. ¹⁴Para soldaté swarga pada ngetutké lakuné karo numpak jaran putih lan nganggo salin mori alus putih resik. ¹⁵Tyangkemé ngetokké pedang landep arep kanggo menangké bangsa-bangsa sing ora pretyaya. Dèkné bakal ngwasani bangsa-bangsa nganggo teken wesi lan bakal ngidek-idek bangsa-bangsa kaya nèk ngidek-idek dreif nang peresan, yakuwi nesuné Gusti Allah sing kwasa déwé, sing nggilani. ¹⁶Nang saliné lan nang pupuné ènèng jeneng ketulis, yakuwi: Ratoné para ratu lan Gustiné para gusti.

Kéwan lan nabiné dikalahké

¹⁷Aku terus weruh mulékat ngadek nang srengéngé lan mbengok banter marang sakkèhé manuk sing mabur nang awang-awang, tembungé: “Mbrénéa, pada nglumpuk réné ngguyupi pésta gedé, sing dianakké karo Gusti Allah. ¹⁸Pada mangana dagingé para ratu, dagingé para penggedéné perang lan para soldat, dagingé jaran-jaran lan sing pada numpaki, dagingé sakkèhé manungsa, gedé-tyilik, slaf lan wong merdéka.”

¹⁹Aku terus weruh kéwané lan para ratu pepak sak soldat-soldaté kabèh, pada nglumpuk arep perang karo wongé sing numpak jaran putih lan sak balané mau. ²⁰Kéwané terus dityekel, uga nabi palsu sing wis nindakké mujijat-mujijat nang ngarepé kéwan mau. Ya nganggo mujijat-mujijat kuwi kéwan nyasarké wong-wong sing pada nampa tengeré

kéwan kuwi lan wong-wong sing pada sujut nyembah retyané. Kéwan lan nabi palsu terus dityemplungké urip-uripan nang segara geni lirang. ²¹Balané pada dipatèni nganggo pedang sing metu sangka tyangkemé wong sing numpak jaran putih mau. Manuk-manuk terus pada teka lan mangan dagingé sampèk warek.

Kraton sing sèwu taun

20 ¹Aku terus weruh ènèng mulékat medun sangka swarga. Tangané nyekel kuntyiné jurang peteng lan ranté gedé. ²Mulékaté terus nyekel naga, yakuwi Iblis apa Sétan. Naga terus diranté sèwu taun suwéné. ³Dèkné diuntyalké nang jurang peteng, terus ditutup lan diségel, supaya ora nyasarké para bangsa menèh sakdurungé sèwu taun mau entèk. Sakwisé kuwi naga bakal dietyulké menèh sak utara.

⁴Aku terus weruh dampar-dampar. Sing njagong nang dampar-dampar mau éntuk pangwasa ngrutu. Aku uga weruh nyawané wong-wong sing diketok guluné, jalaran pada nyeksèni Gusti Yésus lan pada ngabarké pituturé Gusti Allah. Wong-wong kuwi durung tau sembah-sujut marang kéwan lan marang retyané lan uga ora nampani tengeré kéwan nang batuké lan nang tangané. Wong-wong kuwi kabèh urip menèh lan pada mèlu dadi ratu karo Kristus sèwu taun suwéné. ⁵Iki petangèn sangka pati sing sepisanan. Nanging wong-wong mati liyané pada ora urip menèh sakdurungé sèwu taun mau entèk. ⁶Wong-wong sing pada ditangèkké ing petangèn sing sepisanan pantyèn beja lan kaberkahan tenan. Awit wong-wong kuwi ora bakal dikwasani karo pati sing kapindo, nanging bakal dadi imam-imamé Gusti Allah lan imam-imamé Kristus. Wong-wong kuwi bakal pada mèlu Kristus dadi ratu sèwu taun suwéné.

Sétan dirampungké

⁷Nèk wis genep sèwu taun, Sétan bakal dietyulké menèh sangka setrapané.

⁸Sétan bakal metu lan nyasarké para bangsa nang sak lumahé bumi, yakuwi Gok lan Magok. Bangsa-bangsa kabèh, ora kenèng diitung okèhé, bakal dilumpukké karo Sétan, diejèk perang.

⁹Terus pada pentyar ngluruk perang nang sak jagat kabèh, terus pada nepung panggonané para umaté Gusti Allah lan kuta sing ditrésnani karo Gusti Allah. Nanging terus ènèng geni medun sangka langit, matèni wong-wong kuwi. ¹⁰Lah Sétan, sing nyasarké wong-wong, terus dityemplungké nang segara geni lan lirang, yakuwi panggonané kéwan lan nabi palsu. Nang kono bakal pada ngrasakké lara awan-wengi, slawas-lawasé.

Kruton ing entèk-entèkané jaman

¹¹Aku terus weruh dampar gedé putih lan sing njagongi dampar kuwi. Bumi lan langit pada ilang sangka ngarepé lan wis ora kétok menèh. ¹²Aku terus weruh wong-wong sing wis pada mati, gedé-tyilik, pada ngadek nang ngarepé damparé. Nang kono ènèng buku-buku sing wis kebukak, terus ènèng buku liyané dibukak, yakuwi Buku Panguripan. Wong-wong terus pada dikrutu miturut penggawéné kaya sing ketulis nang buku-buku mau. ¹³Segara masrahké wong-wong mati sing nang njeroné. Penggedéné Pati lan kratoné Pati uga pada masrahké wong-wong mati. Wong-wong mau kabèh pada dikrutu miturut penggawéné déwé-déwé. ¹⁴Sakwisé kuwi Pati lan kratoné Pati terus dityemplungké nang segara geni. Segara geni kuwi diarani pati sing kapindo. ¹⁵Sapa sing jenengé ora ketulis nang Buku Panguripan dityemplungké nang segara geni kuwi.

Langit anyar lan bumi anyar

21 ¹Aku terus weruh langit lan bumi anyar. Langit sing ndisik lan bumi sing ndisik wis ora ènèng lan segara ya wis ora ènèng. ²Aku uga weruh kuta sutyi, Yérusalèm sing anyar, medun sangka swarga, sangka nggoné

Gusti Allah. Kuta mau dipatyaki kaya mantèn wédok sing dipatyaki arep ditemokké karo mantèn lanang. ³Aku terus krungu swara banter sangka dampar mau, tembungé: “Saiki Gusti Allah manggon nang tengahé manungsa! Dèkné bakal manggon dadi siji karo manungsa. Wong-wong bakal dadi umaté lan Dèkné dadi Gusti Allahé.”

⁴Gusti Allah bakal ngusapi sakkèhé eluh sangka mripaté umaté. Pati wis bakal ora ènèng menèh. Kasusah, tangis lan lelara uga bakal ora ènèng. Sembarang sing lawas wis ilang.”

⁵Sing njagong nang dampar terus ngomong: “Sembarang kabèh tak dadèkké anyar!” Terus ngomong marang aku: “Ditulis, awit tembung iki nyata lan kenèng dipretyaya!” ⁶Terus ngomong menèh: “Sembarang kabèh wis klakon. Aku iki Alfah lan Omékah, Wiwitané lan Penutupé. Wong sing ngelak bakal tak kèki ngombé sangka etuké banyu panguripan, tanpa mbayar. ⁷Sapa sing mantep pengandelé bakal nampa kuwi kabèh sangka Aku lan Aku bakal dadi Gusti Allahé lan dèkné bakal dadi anakku. ⁸Nanging wong sing wedi, wong sing ora kenèng dijagakké, sing pada nglakoni barang sing ala, sing tukang matèni wong, sing laku bédang, sing nglakokké pangwasa pepeteng, sing nyembah brahala lan wong kabèh sing tukang ngapusi, kuwi kabèh bakal dityemplungké nang segara geni lan lirang sing murup. Kuwi pati sing kapindo.”

Kuta Yérusalèm sing anyar

⁹Salah-sakwijiné mulékat pitu sing nggawa mangkok sing kebek karo memala pitu sing kèri, teka lan ngomong marang aku: “Mbréna! René tak duduhi mantèn wédok, bojoné Tyempéné.”

¹⁰⁻¹¹Aku terus dikwasani karo Rohé Allah, terus digawa karo mulékat mau nang putyuké gunung sing duwur banget. Aku diduduhi kuta Yérusalèm sing sutyi medun sangka swarga, sangka Gusti Allah, kebek karo kaluhuran lan

sloroté kamulyané Gusti Allah. Kuta mau gilapé kaya watu larang yaspis lan bening kaya kristal. ¹²Témboké gedé lan duwur, gapurané rolas lan dijaga mulékat rolas. Nang gapurané ketulis jenengé taleré bangsa Israèl rolas.

¹³Nang sebelah wétan ènèng gapurané telu, nang lor telu, nang kidul telu lan nang kulon telu. ¹⁴Témboké kuta kuwi mubeng nganggo pondasi watu rolas.

Nang watu-watu mau ketulis jeneng-jenengé rasul-rasul Tyempéné, tyatyahé rolas. ¹⁵Mulékat sing ngomong marang aku mau nggawa ukuran emas, kanggo ngukur kuta, gapura lan témboké mubeng. ¹⁶Kuta mau dawané pada karo ambané lan duwuré. Dawané kutané diukur ènèng 2.400 kilomèter.

Ambané lan duwuré pada karo dawané. ¹⁷Kadung ngukur témboké mubeng duwuré ènèng 60 mèter. Mulékaté nganggokké ukurané manungsa.

¹⁸Témbok mubeng mau gawéan watu larang yaspis, kutané emas tulèn, beningé kaya katya. ¹⁹⁻²⁰Pondasiné témbok mubeng dipasangi watu larang warna-warna. Pondasi sing sepisan kuwi yaspis, sing pindo safir, sing telu akat, sing papat smarag, sing lima oniks, sing nenem kornalin, sing pitu krisolit, sing wolu akwamarin, sing sanga topas, sing sepuluh krisopras, sing sewelas turkis, sing rolas ametis. ²¹Gapura rolas gawéané sangka parel rolas. Gapura siji kuwi wujud parel siji. Lah dalan-dalané kuta gawéan sangka emas tulèn, beningé kaya katya.

²²Nang kuta kono aku ora weruh omahé Gusti Allah, awit omahé Gusti Allah kuwi ya Gusti déwé, Gusti Allah sing kwasa déwé lan Tyempéné. ²³Kuta kuwi ora mbutuhké pepadangé srengéngé apa mbulan, awit sing madangi sloroté Gusti Allah déwé lan Tyempéné sing dadi oboré. ²⁴Para bangsa nang bumi bakal pada mlaku nang pepadangé lan para ratuné bumi bakal pada nggawa kasugihané nang kuta kono. ²⁵Gapurané kutané bakal menga terus ing wayah awan lan ora

bakal ditutup menèh, awit ora bakal ènèng wengi menèh. ²⁶Kamulyané lan kasugihané bangsa-bangsa bakal kagawa mlebu nang kuta kono.

²⁷Nanging wong-wong sing pada nglakoni penggawé ala lan wong sing seneng ngapusi ora éntuk mlebu mbronon, tegesé sembarang sing reget blas ora kenèng digawa mlebu mbronon. Namung wong-wong sing jenengé ketulis nang Buku Panguripané Tyempéné sing bisa mlebu.

22 ¹Mulékat mau uga nduduhi aku laut sing banyuné bening kaya kristal, yakuwi Banyu Panguripan. Laut mau metu sangka damparé Gusti Allah lan Tyempéné, terus mili nang sak tengahé dalan-dalan nang kuta kono. ²Nang sak kiwa-tengené lauté ènèng wit-wit kauripan sing ngetokké woh ping rolas sakjeroné setaun, sesasi sepisan. Godongé dienggo nambani para bangsa. ³Nang kuta kono ora ènèng barang sing kenèng tembung nesuné Gusti Allah.

Damparé Gusti Allah lan Tyempéné bakal nang tengahé kuta kono. Para peladèné Gusti Allah bakal pada ngabekti marang Dèkné lan bakal pada nyawang rainé. ⁴Batuké bakal pada dietyap karo jenengé Gusti Allah. ⁵Nang kono bakal ora ènèng wayah wengi menèh, mulané wong-wong ora mbutuhké obor apa srengéngé, awit Gusti déwé sing bakal madangi. Wong-wong mau bakal dadi ratu nglakokké pangwasa langgeng slawas-lawasé.

Tekané Gusti Yésus

⁶Mulékat mau terus ngomong marang aku: “Tembung iki nyata lan kenèng dipretyaya. Gusti Allah sing wis ngekèkké Rohé marang para nabi, wis ngongkon mulékaté, supaya nduduhké marang para peladèné apa sing ndang bakal klakon.”

⁷Tembungé Gusti Yésus: “Aku ndang teka. Beja wong sing pada nggugu marang tembung-tembung sing ketulis nang buku iki.”

⁸Aku, Yohanes, wis weruh lan krungu prekara-prekara mau kabèh. Sakwisé krungu lan weruh, aku terus arep sujut nang ngarepé mulékaté sing nduduhké kabèh mau marang aku. ⁹Nanging tembungé mulékaté marang aku: “Aja! Aja nyembah aku. Nyembaha Gusti Allah. Aku ya namung peladèn kaya kowé lan kaya sedulur-sedulurmu para nabi lan kabèh wong sing pada nggugu marang tembung-tembung nang buku iki!” ¹⁰Tembungé menèh: “Pituter-pituter sing nang buku iki aja ditutup-tutupi, awit wektuné wis tyedek enggoné kuwi mau kabèh bakal klakon.

¹¹Wong ala bèn neruské enggoné nggawé piala, sing reget bèn neruské enggoné ngregeti awaké. Sapa sing nglakoni bener bèn neruské enggoné nglakoni sing bener. Sapa sing sutyi bèn neruské enggoné nyutyèkké awaké.”

¹²Tembungé Gusti Yésus: “Aku ndang teka. Aku nggawa sing wis tak janji. Aku bakal ngupahi saben wong miturut penggawéné. ¹³Aku iki Alfah lan Omékah, sing ndisik lan sing kèri, Wiwitané lan Penutupé.”

¹⁴Beja wong sing ngumbah sandangané sampèk resik. Kuwi sing bakal kelilan mangan wohé wit panguripan lan mlebu nang kuta, liwat gapura-gapurané. ¹⁵Nanging wong-wong sing pada nglakoni penggawé ala, sing nglakokké pangwasa pepeteng, wong sing laku bédang, tukang matèni, wong sing nyembah brahala lan wong sing seneng ngapusi nganggo tembung lan tindak, kabèh panggonané nang sak njabané kuta mau.

¹⁶“Aku, Yésus, wis ngongkon mulékatku, supaya ngomongké prekara mau kabèh marang pasamuhan-pasamuhan. Aku iki turunané ratu Daved, lintang panjer ésus sing semlorot.”

¹⁷Rohé Gusti Allah lan mantèn wédok pada ngomong: “Gusti mbok teka!”

Lan sapa sing krungu kudu semaur: “Mbok teka Gusti!”

Sapa sing ngelak, majua. Sapa sing kepéngin, njikuka Banyu Panguripan tanpa mbayar.

Penutup

¹⁸Wong sing ngrungokké tembung sing kawedar nang buku iki tak pituturi ngéné: “Nèk ènèng wong sing nambahi apa-apa nang buku iki, Gusti Allah mesti bakal nekakké memala marang wong kuwi, pada karo sing ketulis nang buku iki. ¹⁹Nèk ènèng wong sing ngelongi

tembung sing kawedar nang buku iki, Gusti Allah ya bakal njikuk pandumané berkah sangka wit panguripan lan sangka kuta sutyi kuwi, kaya sing ketulis nang buku iki.”

²⁰Gusti sing ngekèki tembung mau kabèh ngomong ngéné: “Tenan, Aku mesti ndang teka! Amèn.”

Ya Gusti Yésus, Gusti, mbok ndang teka!

²¹Muga-muga kawelasané Gusti Yésus anaa ing kowé kabèh! Amèn.